

ת"פ 8353/08/19 - מדינת ישראל נגד ש' ע'

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 8353-08-19 מדינת ישראל נ' ש' ע'

25.11.2021

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ש' ע'

הנאשם

בא-כוח המאשימה: עו"ד בני ליבסקינד (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

עו"ד אחמד עואודה

בא-כוח הנאשם:

גזר דין

על-פי הכרעת הדין מיום 4.12.2019, הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת תקיפת קטין בידי אחראי בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 368ב(ב) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**).

הודאת הנאשם והרשעתו היו במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל את תיקון כתב האישום ואת הודאת הנאשם בעובדותיו, אך לא כלל הסכמה בעניין העונש. עוד הוסכם כי יוגשו תסקיר מטעם שירות המבחן בעניין הנאשם וכן תסקיר ובעניין נפגעת העבירה, אשר בסופו של דבר לא הוגש.

מאז הכרעת הדין שולב הנאשם במסגרת טיפולית ארוכת טווח מטעם שירות המבחן ומטעם זה הטיעונים לעונש נשמעו בחלוף כשנתיים, ביום 14.11.2021. קודם לכן ובהתאם להמלצת שירות המבחן, התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניין התאמת הנאשם לענישה בדרך זו.

עובדות כתב האישום שבהן הודה הנאשם

2. הנאשם נשוי בשנית לא'. השניים גרים *** בירושלים ולהם ילד משותף, שבמועד הגשת כתב האישום היה כבן חודשיים (היום הוא בן כשנתיים וחצי). קודם לנישואיו עמה, היה נשוי לס' שממנה התגרש ולהם חמישה ילדים משותפים, שנולדו בין השנים 2004-2011 (מהפירוט של תאריכי הלידה בכתב האישום, ניכר כי נפלו טעויות) ובהם מ' ילידת שנת 2004.

3. ביום 8.7.2019 עת הגיע הנאשם לביתו, סיפרה לו א' על התנהגותה של מ', אשר לטענתה, אינה מכבדת

אותה. בשל כך ובעוד מ' עמדה מול הנאשם, הוא צעק עליה וסטר בחוזקה על פניה ליד עינה השמאלית. כתוצאה מכך נגרם למ' שבר ברצפת ארובת עין שמאל, שבר בלמינה פרופריה (lamina propria - שכבת הרירית המיוחדת) עם כליאת רקטוס מדיאלי (rectus medial - שריר הזזת גלגל העין) והגבלה בהעלאת העין. בשל כך מ' אושפזה בבית חולים ונותחה בהרדמה כללית לתיקון השבר.

סיבת אי הגשת תסקיר בעניין נפגעת העבירה

4. מלכתחילה נקבע לבקשה המאשימה, כי יוגש תסקיר בעניין נפגעת העבירה, אולם עמדת מפקחות נפגעי עבירה קטינים הייתה כי עצם עריכת התסקיר עלולה לפגוע בקטינה, אשר אינה מטופלת באמצעות גורמים מקצועיים. לפיכך ולאחר קבלת עמדות הצדדים, נקבע כי לא יוגש תסקיר כאמור (עמדת המפקחות מיום 25.12.2019 ומיום 26.1.2020; החלטה מיום 4.2.2020).

התסקירים מטעם שירות המבחן

כללי

5. לאחר הכרעת הדין מיום 4.12.2019 והפניית הנאשם אל שירות המבחן לשם קבלת תסקיר, הוא שולב בתכנית טיפולית ארוכת טווח לטיפול באבות אלימים כלפי ילדיהם. מטעם זה נדחה מתן גזר הדין מעת לעת, בעוד שבמהלך תקופה בת כשנתיים, הוגשו בעניין הנאשם שישה תסקירים ועדכונים מטעם שירות המבחן (קצין המבחן למבוגרים, מר ברק אריאב), המתארים את תהליכי הטיפול והשיקום שעבר הנאשם ואת התמדתו בתהליך הטיפול.

6. על-פי האמור בתסקירים, הנאשם יליד 1981, כיום כבן 40, נשוי בשנית ואב לשישה ילדים, חמישה בני 10-16 וכן כבן שנתיים מאשתו השנייה, שכיום היא בשלבי היריון מתקדמים. כיום הוא גר סמוך לבית הורי אשתו השנייה בשכונת צור באהר בירושלים. הוא סיים שתיים-עשרה שנות לימוד עם תעודה וכן למד נגרות. במהלך השנים עבד בעבודות מזדמנות ובכלל זה, היה תקליטן באירועים, עבד כקצב וכן עבד בשיפוצים. קודם למעצרו היה במשך כשנה טבח במסעדה. הוא הצעיר מבין ארבעה ילדים, אביו עבד בעבר כרצף ואמו, שנפטרה לפני כשמונה שנים בהיותה בת 60, הייתה עקרת בית. הנאשם חווה קושי וטלטלה בשל פטירת אמו, שהשפיעה לרעה על תפקודו גם כבעל וכאב. שלושת אחיו נשואים ועובדים ומנהלים אורח חיים תקין. לאביו בת נוספת כבת 17 מזוגיות נוספת. מערכת יחסיו על הנאשם עם כל אחיו טובה.

7. הנאשם נישא לאשתו הראשונה, שהייתה כבת גילו, בשנת 2001 ולשניים נולדו חמישה ילדים. לפני כחמש שנים הוא הורשע בעבירת אלימות כלפיה ואז הופנה לראשונה אל שירות המבחן. בעקבות הפנייתו, הוא שולב בתהליך טיפולי המיועד לגברים שנקטו אלימות כלפי בנות זוגן, אך התהליך לא מוצה מאחר שבעקבות הרשתות, הוא נדון לשלושים ימי מאסר בפועל, מאסר מותנה וצו מבחן אשר שמכווחו הופנה אל המרכז למניעת אלימות במשפחה בבית חנינה. הנאשם התקשה להשתלב בתהליך הטיפולי במסגרת זו ובשל קושי בשילובו בקבוצות אחרות בשפה הערבית, צו המבחן עסק

רק בפיקוח.

התרשמות שירות המבחן אז הייתה, כי אותו אירוע אלימות היה קשור בחוויית אובדן אמו. בעקבותיו, לפני כשלוש שנים, החליטו בני הזוג להתגרש ונקבע כי הילדים יהיו במשמורת הנאשם. הוא תיאר תקשורת פתוחה עם ילדיו, אך גם פערים בתפיסות ובהתנהלות עמם וכן שלל נקיטת אלימות כלפיהם, אך לדבריו, סמוך למעצרו בהליך הנוכחי החלו מתחים רבים וריחוק, בעיקר על רקע מצוקה כלכלית.

כשנה קודם להליך הנדון התחתן הנאשם שנית עם צעירה בשנות העשרים לחייה ולשניים נולד בן משותף, כיום כבן שנתיים. לדברי הנאשם, יחסי אשתו השנייה עם ילדיו טובים, אך לאחר לידת הבן בנותיו הגדולות החלו להתחצף אל אשתו ובתגובה לכך נהג כלפיהן באלימות. מאז שנעצר, ילדיו עברו לגור עם אמם בבית הוריה בשכונת ג'אבל מוכבר. בתסקיר הראשון נאמר כי בשל צו הרחקה האוסר על הנאשם לפגוש את ילדיו, הוא לא יכול היה להסכים לבקשת אשתו הראשונה שהילדים יחזרו לגור עמו. מטעם זה, הוא פגש אותם רק פעם אחת לאחר שאמם הביאה אותם אל מקום מעצר הבית, אך הוא פנה אל המשטרה כדי שלא ימצא כמי שהפר את צו ההרחקה.

התסקיר הראשון מיום 11.5.2020

8. על-פי האמור בתסקיר הראשון, כבר במהלך השתתפות הנאשם בקבוצה הטיפולית בעקבות אירוע האלימות כלפי אשתו הראשונה, כנזכר לעיל, דיווחו מנחי הקבוצה על השתתפותו בכל המפגשים בקביעות, על כך שהוא גילה מוטיבציה גבוהה להצלחת התהליך הטיפולי וכי הוא נתרם מהתכנית ולמד. על-פי התכנית שנקבעה עבורו, הוא אמור היה להמשיך בכך במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה בבית חנינה, התקבל לתכנית ואף החל בטיפול, אשר הופסק בשל המאסר שהושת עליו. לאחר שחרורו וכאמור, הוא התקשה לחזור להשתלב בתכנית בשל דאגות פרנסה והצורך להתמודד עם חובות כספיים שנצברו בתקופת המעצר והמאסר ובשל הליך הגירושין. עתה, בפגישה הראשונה עם שירות המבחן הביע הנאשם תובנות חדשות בדבר הצורך בטיפול בעניין שליטה בכעסים והתמודדות עם ילדיו, לנוכח כוונתו לחזור ולגדלם ואף הביע נכונות ורצון להשתלב בתהליך זה.

בדיקה שנערכה עם העובדת הסוציאלית לפי חוק הנוער העלתה כי בתקופת האירוע הנדון המשפחה לא הייתה מוכרת להם. הפניה הראשונה הייתה בתחילת שנת 2020, לאחר שאשתו הראשונה של הנאשם הביאה אליו את ילדיהם המשותפים לאחר שהתקשתה לטפל בהם. מאחר שהנאשם הורחק מילדיו מכוח צו הרחקה, גורמי הרווחה העבירו את הילדים אל מרכז חירום ובעקבות ועדת הערכת מצב, אשר כללה פגישות עם הילדים וביקור בבית אמם, הוחלט על העברת המשמורת המלאה אליה. זאת בין השאר, בשל חשש הילדים לחזור אל הנאשם ולהיפגש עמו ולאחר שהוועדה שוכנעה כי עמדתם לא נבעה מהסתת אמם נגד הנאשם, אלא מחששם לאלימות מצדו כלפי אמם. לאחר מכן הועבר המשך הטיפול אל עובדת סוציאלית מטעם לשכת הרווחה ונמסר כי לא ניתן סיוע, כי הבת מצויה בטיפולים רפואיים בעקבות פגיעת הנאשם בה ואף לא דווח על ניסיון מצד הנאשם ליצירת קשר עם הילדים.

9. שירות המבחן עמד על כך שהנאשם מכיר באחריותו למעשיו הנדונים ואף הביע חרטה עליהם, אך צמצם את

חומרת מעשיו. לדבריו, במועד האירוע חזר ממשמרת כפולה בעבודה ופנה לנוח. בשל ויכוח בין בתו לאשתו השנייה, שבמהלכו הבת קיללה את אשתו, הוא התעורר ומאחר שאשתו נפגעה מבתו, הוא סטר לבתו בפניה. לטענתו, המכה לא הייתה חזקה וכי כלל לא התכוון לפגוע בה באופן קשה. לבקשת הבת, הוא לקח אותה לבדיקה רפואית כדי לוודא כי אמנם לא נפגעה באופן חמור.

10. שירות המבחן התרשם כי המעשה שבעניינו הורשע הנאשם בהליך הנדון, נעשה על רקע היעדר כלים להתמודדות נורמטיבית ויעילה עם מצבים מורכבים ועם קונפליקטים משפחתיים. כמו כן, במצבים שבהם הנאשם חש חוסר אונים וזלזול כלפיו, הוא מתקשה לווסת את רגשותיו והוא עלול לפעול באלימות. עם זאת נאמר, כי הנאשם הביע רצון לטפל בעצמו ולשפר את תפקודו ההורי מתוך רצון לשמש אב מיטיב.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם משקיע מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, אך מתוך דימוי עצמי נמוך, הוא נוטה להצגת פסאדה של תפקוד ומעמד גבוה. אמנם הצליח בכך במהלך חייו, אך כאשר נתקל בקשים ובמצוקה, לא היו לו כלים להתמודדות והוא פועל מתוך קשיי שליטה ותחושת פגיעה רגשית בדימויו ובמעמדו. עוד עלה, כי הנאשם פועל מתוך צורך לחוש הצלחה ושליטה וכי במצבי לחץ שבהם הוא חש חוסר שליטה, הוא עלול לפעול באלימות ובתוקפנות, תוך קושי לבחון את ההשלכות של מעשיו ואת הפגיעה בבני משפחתו. על-פי הערכת שירות המבחן, בכל אלו יש כדי לשמש גורמי סיכון להישנות מעורבות אלימה מצד הנאשם במסגרת המשפחתית. מנגד נאמר, כי לנאשם רמת אינטליגנציה תקינה ויכולת ביטוי מילולית תואמת וכי הוא פועל מתוך עולם ערכים תקין. הוא אינו מעורב בחברה שולית ופלילית והוא מבטא רצון לחיי משפחה ועבודה תקינים. אף נראה כי ההליכים המשפטיים הביאו אותו להפנמת הבעיות באופן התנהלותו ולקבלת גבולות במסגרת משפחתו ואף גרמו להתרתתו מחזרה על מעשי אלימות נוספים. בעבר הוא הצליח להיעזר בתהליך הטיפול, גם אם היה חלקי וכיום הוא מבקש להשתלב בתהליך טפולי נוסף ומתאים. בכל אלו יש לדעת שירות המבחן, כדי להצביע על סיכויי שיקום והימנעות מהתנהגות אלימה מצד הנאשם במסגרת משפחתו.

לנוכח האמור, שירות המבחן המליץ לבחון אפשרות של שילוב הנאשם בתהליך טפולי מתאים ומטעם זה התבקשה דחיית הדיון בעניין עונשו של הנאשם בארבעה חודשים.

11. לנוכח ההמלצה האמורה ולאחר שהתקבלה עמדת המאשימה, נקבע כי הטענות לעונש יידחו בארבעה חודשים.

לבקשת הנאשם, אשר אותה עת שהה במעצר בית מלא בבית הורי אשתו בצור באהר, נקבע דיון ביום 11.6.2020 בעניין תנאי שחרורו. בהחלטה שניתנה בתום הדיון, שבו נשמע גם מעסיקו של הנאשם, נקבע כי הנאשם רשאי לצאת לעבודה במסעדה, ללא ליווי מפקח, שישה ימים בשבוע בשעות שנקבעו.

התסקיר השני מיום 8.9.2020

12. לנוכח משבר הקורונה שהיה בעיצומו, הודיע שירות המבחן על קשיים בפתיחת מספר קבוצות מספיק לטיפול באבות הנוהגים באלימות כלפי ילדיהם ולפיכך דווח כי הנאשם עדיין ברשימת המתנה להשתלבות בקבוצה. עם זאת, הוא שולב בפגישות פרטניות תכופות שאליו הגיע בקביעות. במהלך סיפור על קשייו בשל מעצר הבית וסירוב ילדיו להיפגש עמו והביע הכרה ורצון לשיקום יחסיו עמם ולשינוי התנהגותו. עוד נאמר, כי בעקבות חזרתו לעבודה חל שיפור במצבו הכלכלי והרגשי וכי הוא אף תיאר את הצלחותיו לנהוג באיפוק במצבי לחץ, גם אם ניכר כי הוא משדר תוקפנות סמויה.

מגורמי הטיפול נמסר כי המשפחה מטופלת באמצעות לשכת הרווחה האזורית, הילדים בקשר עם אמם ומצבם משתפר ואף לא דווח על ניסיונות מצד הנאשם ליצירת קשר עמם. כן נאמר, כי הילדים סיפרו על הזנחה ואלימות בתקופה שבה היו אצל הנאשם ולכן הביעו רצון להישאר עם אמם.

13. בשל התרשמות שירות המבחן בדבר כנות רצונו של הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית, הומלץ על דחייה נוספת של הדיון בעניין העונש. במהלך תקופת הדחייה ימשך הטיפול הפרטני בנאשם, אשר נועד בין השאר, גם להכנה לקראת שילובו בקבוצה טיפולית, אם הדבר יתאפשר. בהתאם להמלצה זו, ישיבת הטיעונים לעונש נדחתה לחודש ינואר 2021. כמו כן, בהתאם להחלטה מיום 20.9.2020, התקבלה בקשת הנאשם לשינוי מקום עבודתו, שאליו הורשה לצאת (בעקבות סגירת המסעדה שבה עבד קודם לכן).

התסקיר השלישי מיום 6.1.2021

14. ביום 27.12.2020 שולב הנאשם בקבוצה טיפולית ארוכת טווח המיועדת לאבות הנוקטים אלימות כלפי ילדיהם ובמקביל נמשכו שיחות פרטניות שלו עם קצין המבחן, אשר בשל מגבלות משבר הקורונה, חלקן נערכו באמצעות שיחות טלפון. על-פי דיווח של מנחה הקבוצה, הנאשם השתתף באופן פעיל בקבוצה, שיתף מניסיונו ואף יצר קשרים עם שאר משתתפי הקבוצה.

על רקע האמור, הומלץ על דחייה נוספת של הדיון בעניין העונש, וכן הומלץ לאפשר לנאשם להגיע אל פעילות הקבוצה ללא ליווי. בהחלטה מיום 6.1.2021 נקבע כי בשל הסגר על רקע התפרצות נגיף הקורונה שהחל למחרת ובשל האמור בתסקיר, ישיבת הטיעונים לעונש תידחה לחודש אפריל 2021.

התסקיר הרביעי מיום 19.4.2021

15. בתסקיר זה דווח כי חלק ממפגשי הקבוצה הטיפולית בוטל על רקע מגבלות הקורונה, כי הנאשם נכח בשבעה מתוך שמונת המפגשים שהתקיימו וכי בתקופות שבהן בוטלו המפגשים, הוא היה בקשר טלפוני עם מנחה הקבוצה. על-פי דיווחי מנחה הקבוצה, הנאשם השתתף בתהליך הטיפול באופן מלא ואף ניכרת מוכנותו לתהליך הטיפול מתוך רצון לשיפור התנהלותו עם ילדיו, שעמם היה בנתק ולשיפור התנהלותו במערכת הזוגית החדשה. הנאשם שיתף כי הוא חש בשינוי שהוא עובר וכי הוא מרגיש רגוע יותר. הוא הביע נכונות להמשיך שיתוף הפעולה עם התהליך הטיפולי, כפי שיידרש ממנו, מתוך רצון לשקם את חייו ולנוכח תחושתו כי התהליך הקבוצתי מסייע לו בכך. לצד זה, תיאר הנאשם קשיים על

רקע התרחקותו מילדיו, שהתעצמו לאחר שנודע לו שאמם התחתנה ועתה ילדיו גדלים עם גבר אחר מבלי שהוא יכול לסייע להם, אם יזדקקו לו. הוא אף הביע קשיים לנוכח מעצר הבית הממושך שבו היה נתון, בעיקר על רקע העובדה שאשתו כבר הייתה בהיריון שני והם מגדלים את בנם המשותף בבית הוריה, תוך פגיעה בפרטיותם.

קצין המבחן הוסיף כי ניכר שהנאשם השתלב באופן חיובי בקבוצה הטיפולית וכי הוא מבטא מוטיבציה גבוהה להצלחת הטיפול ולנכונות לעריכת שינוי. לפיכך שב שירות המבחן וביקש לדחות בחודשיים את הדיון בעניין עונשו של הנאשם.

16. בעקבות הדיון מיום 27.4.2021 ניתנה החלטה הקובעת כי בהתאם להמלצת שירות המבחן, הנאשם יוכל לחזור לגור עם אשתו בביתם בשכונת צור באהר, המרוחק מבית גרושתו וילדיו. כמו כן בוטל מעצר הבית, אך נקבע כי נאסר על הנאשם להתקרב אל אשתו הראשונה וילדיו הגרים בשכונת ג'אבל מוכבר, אלא אם כן ייקבע אחרת, במסגרת ההליך הנדון, בהליך משפטי אחר אשר במסגרתו נדונה שאלת מפגשיו של הנאשם עם ילדיו או בפיקוח שירותי הרווחה.

התסקיר החמישי מיום 21.6.2021

17. בתסקיר זה דווח על הקבוצה הטיפולית ארוכת הטווח שבה שולב הנאשם, העוסקת בשינויי דפוסי תקשורת של אבות עם ילדיהם ובאימוץ מאפייני תקשורת מיטיבים, מקדמים ולא אלימים וכן בשיפור הקשר של האבות עם ילדיהם. מנחה הקבוצה דיווח על כך שהנאשם מגיע לכל המפגשים ומשתתף בהם תוך שיתוף, ביטוי ויכולת לבחינה עצמית כנה ומשתפת. אף ניכר כי הוא מכיר באחריות למעשיו, מפנים את חומרתם ונתרם מתכני הטיפול. הנאשם אף הביע שמחה חזרתו אל ביתו ואל שגרת עבודתו וכן על השיפור שחל בשל כך במצבו הכלכלי. לדבריו, הוא שומר על צו ההרחקה מילדיו, אשר כפי שנמסר לו, אינם מעוניינים בקשר עמו. עם זאת, לדבריו קיבל איומים מאשתו הראשונה ומבן זוגה ואף שמע כי ילדיו אינם זוכים לטיפול שהם זקוקים לו וכי הדבר מסב לו דאגה רבה, תסכול וחוסר אונים בשל חוסר יכולתו לסייע להם. על רקע זה, שירות המבחן עודד את הנאשם לפנות אל גורמי הרווחה ולהסתייע בהם.

שירות המבחן דיווח על התהליך הרציני, העמוק והחיובי שעבר הנאשם בכל הנוגע לדפוסי חשיבתו ובהתנהלותו הזוגית. כן נאמר, כי הוא עובד על דפוסי התנהגותו האלימים מתוך מחויבות ורצון להצליח בתהליך הטיפול. על רקע זה התבקשה דחיית הדיון בעניין עונשו בארבעה חודשים נוספים. בהסכמת הנאשם ובהיעדר עמדה של המאשימה, הדיון בעניין העונש נדחה לחודש ספטמבר 2021.

התסקיר השישי מיום 5.10.2021, המלצת שירות המבחן וחוו"ד הממונה על עבודות שירות

18. גם הפעם דווח על שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם הקבוצה הטיפולית ארוכת הטווח שבה שולב, על הגעתו הסדירה אל כל המפגשים ועל כך שנתרם מתהליך זה ומסתייע בו. אף הפעם נאמר כי הוא מביע דאגה לילדיו שעמם אינו בקשר וכי עודדו אותו לפנות בעניין זה אל גורמי הרווחה. הנאשם אף שיתף כי הוא חושש מהאפשרות שיושת עליו מאסר בפועל, באופן שיפגע בפרנסתו.

התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם עובר תהליך רציני ועמוק הכולל שינוי חיובי בדפוסי חשיבתו ובהתנהלותו המשפחתית והזוגית, מתוך מחויבות, רצון ומוטיבציה פנימית להצלחת תהליך זה. במסגרת המלצתו שקל שירות המבחן את כל האמור, את מעשיו הקשים של הנאשם כלפי בתו, את הכרתו באחריותו למעשיו וכן את העובדה ששיתף פעולה עם התהליך הטיפולי באופן מלא. כן נשקלו מעצרו במשך כחודש וחצי ומעצר הבית הממושך ואת מגבלותיו ואת העובדה שהנאשם מעולם לא הפר את תנאי השחרור.

על רקע כל אלו, שירות המבחן המליץ להימנע מהשתתף מאסר בפועל על הנאשם. עם זאת הומלץ על ענישה מוחשית המציבה גבולות דוגמת מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה, לצד מאסר מותנה מרתיע. כן הומלץ שיינתן צו מבחן למשך שנה, שבמהלכו ימשיך הנאשם להשתתף בקבוצה הטיפולית.

19. לנוכח המלצת שירות המבחן, בעקבות הדיון מיום 5.10.2021 ולמרות התנגדות המאשימה, התבקשה חוות דעת הממונה על עבודות שירות, תוך הבהרה כי אין בכך כדי לחייב או כדי ליצור הסתמכות מצד הנאשם לעניין העונש שייקבע. חוות דעת הממונה על עבודות שירות, שלפיה הנאשם נמצא מתאים לענישה זו, הוגשה ביום 10.11.2021.

הראיות לעונש

20. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, שעל-פיו וכאמור, הוא הורשע בשנת 2017 בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שנעברה כלפי בת זוגו ובעבירת תקיפה. בשל כך הוא נדון לחודש מאסר, מאסר מותנה וכן ניתן צו מבחן למשך שנה. כן הוגשו כתב האישום והחלטת בית המשפט שלפיה בתחילה נקבע כי מטעמי שיקום, יושת על הנאשם מאסר בעבודות שירות למשך שלושה חודשים, אך בשל מגבלה טכנית הדבר לא התאפשר, ולפיכך עונשו הועמד על 30 ימי מאסר (ת/1 ו-ת/2).

21. מטעם הנאשם הוגש מסמך רפואי התומך בטענתו שלפיה מיד לאחר שהכה את בתו, הוא לקח אותה לבדיקה רפואית, אשר בעקבותיה לא נמצאו ממצאים ונקבע כי במקרה של החמרה, תפנה לבית חולים (נ/1).

טענות הצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאשם

טענות המאשימה

22. בא-כוח המאשימה הדגיש את חומרת הפגיעה שנגרמה לעינה של בתו של הנאשם כתוצאה מהמכה שנתן לה הנאשם וכן על כך שבשל חומרת הפגיעה היא נזקקה לניתוח בעינה זמן מה לאחר מכן. עוד עמד על כך שאין זו הרשעה ראשונה של הנאשם בעבירת אלימות במשפחה.

בעניין הערכים החברתיים אשר נפגעו מהמעשה, הדגיש בא-כוח המאשימה את הזכות של כל אדם לשלמות גופו ועל

אחת כמה וכמה במקום שמדובר בקטין. במקרה הנדון, לפגיעה בערכים אלו נודעת חומרה יתירה, לנוכח העובדה שהפוגע הוא האחראי על הקטין ומכאן לטענתו, תפקידה של החברה ושל בית המשפט להגן על הקטינים ולהחמיר בעונשם של הפוגעים בהם. לעניין זה הפנה אל דברי בית המשפט (כבוד השופט ס' ג'ובראן) בע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.2011) (להלן - ע"פ 792/10), כי "**לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת**".

בעניין נסיבות העבירה טען בא-כוח המאשימה, כי דובר בטענה בדבר התחצפות הבת אל אשתו השנייה של הנאשם, אמה החורגת. מעבר למעשה האלימות, ישנה השפלה של הבת, אשר הכאתה לוותה בצעקות כלפיה בנוכחות האישה. הנזק שנגרם הוא משמעותי, שאף הצריך ניתוח בהרדמה לשם תיקון הנזק שנגרם לעין. מדובר אפוא, בנזק חמור הניתן להערכה, אף בהיעדר תסקיר בעניין נפגעת העבירה, אשר לא הוגש כדי להימנע מהעצמת הפגיעה בה ובתא המשפחתי המורכב.

23. בעניין מדיניות הענישה הנוהגת, הפנה בא-כוח המאשימה אל חמשת פסקי הדין הבאים:

(1) ת"פ (מחוזי חיפה) 11256-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.2012) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בתקיפת קטין (סעיף 368ב(ב) סיפה), בכך שהיכה את בתו, בת 15, וגרם לה שבר באף שהצריך ניתוח לתיקונו. לחובתו ארבע הרשעות קודמות, מתוכן שלוש בתקיפת קטין בידי אחראי. הושתו עליו שנת מאסר בפועל, מאסר מותנה וחילוט סך 10,000 ₪ בעקבות התחייבות שניתנה לאחר הרשעתו הקודמת.

(2) ת"פ (שלום בא"ש) 40427-12-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.7.2014) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות תקיפת קטין (סעיף 368ב(א)) ובשלוש עבירות תקיפת קטין בנסיבות מחמירות (סעיף 382ב(2)), בכך שהכה חמישה מתשעת ילדיו, בין השאר בכך שסטר להם ואף היכה אותם באמצעות מקל או חגורה. הושתו 24 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים. בעקבות ערעורו (ע"פ (מחוזי בא"ש) 17237-09-14 (מיום 3.12.2014)) ולנוכח נסיבות מיוחדות (פטירת בנו) הופחת עונש המאסר ל-15 חודש.

(3) ת"פ (שלום ירושלים) 5868-10-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.7.2021) - הנאשם, שאין לחובתו הרשעות קודמות, הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות תקיפת קטין ((סעיף 368ב(א)) ובעבירות תקיפת קטין בידי אחראי (סעיף 382ב(2)). דובר בריבוי עבירות שהנאשם עבר בכך שבחמישה אירועים הכה את ילדיו מנישואיו הראשונים בין השאר באמצעות חגורה וכבל חשמל. הושתו עליו 22 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים. הנאשם ערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין, אך בסופו של דבר העמיד את ערעורו רק על גזר הדין (ע"פ (מחוזי ירושלים) 6722-09-21). לא ראיתי לנכון להידרש להליך זה, הנדון לפני מותב שבו אני יושבת.

(4) ת"פ (שלום בא"ש) 2007/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.8.2015) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו במספר רב של עבירות אלימות שעבר כלפי בת זוגו וילדיו ובעבירת הדחה בחקירה, במהלך ארבעה אירועים (ארבעה אישומים). לחובתו שש הרשעות קודמות בעבירות אלימות ובעבירות רכוש שבעטין נשא בעונשי מאסר. הושתו עליו 44 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים וכן הופעלו 8 חודשי מאסר מותנה, חציו במצטבר.

24. לנוכח האמור ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, עמדת המאשימה היא כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין הוא בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל.

בעניין נסיבותיו של הנאשם ובעניין מיקום עונשו בתוך המתחם, טען בא-כוח המאשימה, כי יש לזקוף לזכותו את הודאתו, את החיסכון בזמן השיפוט ובצורך בשמיעת עדויות אשתו וילדיו ואת הכרתו באחריותו. לצד זה יש לשקול את הרשעתו הקודמת ואת ההזדמנות שניתנה לו בעקבותיה, אך למרות זאת, בשעת כעס, הוא לא שלט בעצמו והביא לפגיעה הקשה בבתו. עוד נטען, כי יש לשקול גם שיקולי גמול והרתעה.

בעניין תסקיר שירות המבחן והמלצתו טען בא-כוח המאשימה, כי אמנם ניתנה הסכמת המאשימה לשילוב הנאשם בתכנית הטיפולית ולדחיית הטענות לעונש בשל כך, אולם שיקולי השיקום כבר נשקלו בעניינו של הנאשם, בעקבות הרשעתו הקודמת, שאז גרם לשבר בכף ידה של אשתו הראשונה. לפיכך ולמרות התהליך השיקומי, יש מקום להשתת עונש מאסר, בשונה מהמלצת שירות המבחן, אשר לפי עמדת המאשימה, אינה מבטאת את הענישה ההולמת בנסיבות העניין. לפיכך עתרה המאשימה לקבוע את עונשו של הנאשם בשליש האמצעי של מתחם העונש, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת. בעניין הפיצוי נטען, כי מן הראוי שהבת הנפגעת תדע כי אביה פיצה אותה בשל פגיעתה וכי סכום הפיצוי יישמר לה עד הגעתה לגיל בגירות.

טענות ההגנה

25. בא-כוח הנאשם עמד על משך המעצר שבו היה הנאשם נתון ועל המגבלות שהוטלו עליו במשך תקופה ממושכת, שמהלכה היה במעצר בית מלא וכי רק מאוחר יותר הורשה לצאת רק לעבודה. לטענתו, עמדת המאשימה עומדת בסתירה לתהליך השיקום שעבר הנאשם ולכך שהוא משוחרר זה זמן רב ואף הוכיח כי אינו מסוכן. לטענתו, אף יש לתת את הדעת למשך הזמן שעבר מאז ההליך הקודם, אשר בעקבותיו התגרש מאשתו הראשונה, הנפגעת באותו הליך. לטענתו, מערכת היחסים בין הנאשם לאשתו הראשונה הייתה עכורה והובילה לעימותים ולאלימות, אך יש לשקול גם את נסיבותיו של אותו אירוע, שבמהלכו טרק הנאשם את דלת הבית וכתוצאה מכך נפגעה היד של אשתו דאז, שאחזה במשקוף הדלת. על-פי טענתו, דובר היה בביש מזל, בדומה לאירוע הנדון, שבו כתוצאה מכך שסטר לבתו, פגיעתה בעין הייתה קשה, למרות העובדה שהוא כלל לא ציפה או העריך שזו תהיה תוצאת מעשיו ולפיכך הנזק אינו עומד ביחס סביר למידת חומרת המעשה. עם זאת הדגיש, כי מיד משהבין הנאשם את חומרת הפגיעה, מיהר לקחת את בתו לבדיקת רופא בקופת חולים, אך הרופא לא הבחין בחומרת הפגיעה, כפי שעולה מהמסמך הרפואי שהגיש (נ/1).

בא-כוח הנאשם הוסיף כי בעקבות ההליך הקודם החל הנאשם תהליך שיקומי וכי בהיעדר הרשעות קודמות, אף נקבע כי יושתו עליו שלושה חודשי עבודות שירות. מאחר שניתן היה להשית עליו עונש זה, נקבע לבסוף כי יישא בחודש מאסר בפועל.

26. בא-כוח הנאשם חזר והדגיש כי יש לבחון את המעשה ולא רק את תוצאתו. לטענתו, בחינת הפסיקה מעלה כי לא הייתה הצדקה לעבירה החמורה שבה הואשם הנאשם ואף לא להעמדתו לדין בבית המשפט המחוזי. לטענתו, בנסיבות דומות, הוגשו כתבי אישום לבית משפט השלום וההרשעה אף הייתה בעבירות קלות יותר. לעניין סעיף העבירה, הפנה אל ההחלטות הבאות: ע"פ 3792/01 **פדידה נ' מדינת ישראל** (25.3.2002) - נקבע כי לגבי הכאת הנפגע במכת אגרוף שגרמה לשבר באפו, נכון להרשיע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממשית (לפי סעיף 380 בחוק) (שם, כבוד השופט א' א' לוי, פסקה 15(ה)); ת"פ (מחוזי ירושלים) 47268-08-18 **מדינת ישראל נ' איילה** (כבוד השופט ד' טפרברג, החלטה מיום 25.2.2019) - נקבע כי גרימת שבר באף מבססת עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש; ע"פ 1997/13, **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.2013) - למרות שדובר בדקירות, הנאשם הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות (לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) בחוק).

בא-כוח הנאשם טען אפוא, כי יש לקבוע את מתחם העונש בהתחשב בכך שדובר במעשה יחיד של סטירה, ללא אמצעי כלשהו (מקל, חגורה וכדומה), תוך התחשבות בתהליך השיקום המשמעותי שעבר הנאשם, אשר בכל מקרה מצדיק חריגה לקולה ממתחם העונש. מדובר בתהליך שיקומי ממושך, ארוך טווח ואינטנסיבי, שאם יינתן צו מבחן, יימשך לאחר מתן גזר הדין. חרף הקשיים הכרוכים בהתמדה בתהליך זה, הנאשם נרתם לכך ועל-פי דברי שירות המבחן, השינוי המשמעותי שחל בו ניכר.

27. בעניין נסיבותיו של הנאשם, ביקש בא-כוחו לתת משקל למאמציו של הנאשם לפרנס את ילדיו, וכן טען, כי נכון להיום, בעלה של אשתו הקודמת נעצר לאחר שנקט אלימות כלפי ילדיהם. כן ביקש להתחשב במשך המעצר בפועל, במשך מעצר הבית בבית הורי אשתו ובפרנסתו שנפגעה בשל כך. לדבריו, כיום הנאשם עובד בעבודה מסודרת במסעדה ומעורך שם מאד. הוא מסור לעבודתו ואף עובד במשמרות כפולות. אם יושת עליו מאסר, שוב יאבד את פרנסתו ואף עובדה זו צריכה להישקל.

דברי הנאשם

28. הנאשם חזר על הודאתו במעשים והוסיף כי הוא מכיר בטעותו. כיום הוא עובר תהליך קשה עם ילדיו, שאותם לא ראה מאז מעצרו, אך שמע שבעלה של גרושתו הכה אותם ונעצר בשל שכך. היום אין לילדיו אבא ואין מי שיפרנס אותם ולאמם נולד ילד חדש. עוד סיפר הנאשם, כי הוא עובד קשה כדי לפרנס את משפחתו. הוא אחראי במסעדת 'עזרא' ועובד שם 12 שעות ביום. חלק ממשכורתו הוא מעביר באמצעות אחיו לילדיו והוסיף, כי חשוב לו מאד שילדיו יחזרו אליו. עוד ביפר על התהליך הטיפולי שעבר ואמר כי הוא מתכוון להמשיך בו בפיקוח קצין מבחן, אם יינתן צו מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן המליץ.

קביעת מתחם העונש ההולם

29. **הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם:** עבירת תקיפת קטין בידי אחראי בנסיבות מחמירות באה להגן על ערך שלמות גופו של הקטין, על שלמות נפשו, ועל כבודו. כאמור בע"פ 792/10, שאליו הפנה בא-כוח המאשימה, "עבירות אלו מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית". אכן כאמור שם, מדובר בעבירות חמורות שאין די בהוקעתן, אלא נדרשת ענישה הולמת.

כפי שטען בא-כוח הנאשם, המעשה לא היה מתוכנן ואף לא נעשה באמצעות מכשיר כלשהו, כפי שהיה במקרים חמורים אחרים שבהם הורשעו אבות שהכו את ילדיהם באמצעות כבל, חגורה וכדומה. עם זאת, דובר במכה קשה, אשר הובילה לתוצאה קשה בנסיבות שהיה בהן כדי להשפיל את הבת הנפגעת. עם זאת, משעמד על חומרת מעשיו, מיהר לקחת אותה לטיפול רפואי. לנוכח הנסיבות שבהן נעברה העבירה, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא למצער בינונית.

30. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת:** נוסף על הפסיקה שהציגה המאשימה, נבחנו גם פסקי דין נוספים ובין השאר, אלו:

(1) ע"פ 1687/12 פלוני נ' **מדינת ישראל** (1.5.2012) - המערער ואשתו הורשעו על-פי הודאותיהם בהכאה תדירה של בנה הקטין של האישה (סעיף 368ב(ב)) ובהזנחתו במשך תקופה ממושכת (סעיף 362), תוך גרימת מכאוב פיזי ונפשי וחבלות. על המערער שלחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות ואיומים, הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, הופעלו 10 חודשי מאסר מותנה, מחציתו בחופף וכן הושת מאסר מותנה למשך 18 חודש. הערעור נדחה תוך קביעה כי אין די בנכונות המערער להשתלב בתהליך טיפולי שטרם החל.

(2) ע"פ 4303/06 טויטמן נ' **מדינת ישראל** (16.10.2006) - המערער והמערערת הורשעו על-פי הודאותיהם בעבירת התעללות בקטין (368ג סיפה), תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה (סעיף 368ב(ב) סיפה), הזנחת ילדים (סעיף 362) והפרת חובת הורה לקטין (סעיפים 323 ו-337). מעשי האלימות נעשו כלפי שלושת ילדיה הקטנים של המערערת ובהם תינוקת והתבטאו בהכאה, גרימת כוויות, אי טיפול בשבר שנגרם לתינוקת ביד ועוד. על שני המערערים הושתו שנת מאסר בפועל ושנתיים מאסר מותנה. על המערערת הוטל גם צו פיקוח למשך שנה.

(3) ע"פ 4302/18 בוקשטיין נ' **מדינת ישראל** (21.1.2019) - המערערת שטיפלה בתינוק, הורשעה

על-פי הודאתה בעבירת התעללות בקטין חסר ישע בידי אחראי (סעיף 368ג סיפה) ובעבירת תקיפת קטין בידי אחראי שגרמה לחבלה של ממש (סעיף 368ב(ב) סיפה). הושתו עליה 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצויים לנפגע העבירה בסך 20,000 ₪.

(4) ת"פ (מחוזי מרכז) 19737-12-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.11.2017) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת תקיפת קטין בידי אחראי (סעיפים 382(ב)(2) ו-380), תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה (סעיף 368ב(ב) סיפה) והדחה בחקירה. דובר בשלושה אירועי אלימות קשים כלפי ילדו התינוק של הנאשם, אשר כתוצאה מאחד מהם נגרם לילד שבר בשוק סמוך לקרסול והוא אף לא נלקח לטיפול. הושת עונש מוסכם שכלל 24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וצו מבחן למשך שנתיים ממועד השחרור מהמאסר.

(5) ת"פ (מחוזי ב"ש) 21593-07-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.3.2017) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת תקיפת קטין (סעיף 368ב(ב) סיפה). הוא הטיח ברצפה את בנו הקטן, בן 6, וכתוצאה מכך איבד הבן את הכרתו, נגרם לו שבר בלסת, נפיחות בעפעפיים ודימומים תת עוריים בפנים. בהתחשב בכך שהנאשם מיהר לפנות את בנו אל בית החולים ובהמלצת שירות המבחן אשר ניתנה בין השאר, לנוכח התגייסות הנאשם לטיפול, הושתו עליו בהסכמת המאשימה, 200 שעות של"ץ, 6 חודשי מאסר מותנה, חתימה על התחייבות וצו מבחן למשך שנה.

ברוב פסקי הדין שהובאו, אלו שאליהם הפנתה המאשימה ואלו המובאים לעיל, דובר במספר אירועי אלימות כלפי ילד, בשונה מעניינו של הנאשם, אשר הורשע בשל מקרה יחיד. בהתחשב בעובדה זו, נראה כי על-פי מדיניות הענישה הנהוגה, טווח הענישה בשל מקרה אחד הוא מאסר בפועל למשך מספר חודשים ולכל היותר למשך כשנה.

31. **נסיבות העבירה:** בעניין נסיבות העבירה ניתן משקל לכך שדובר במעשה ספונטני, אך אימפולסיבי ואגרסיבי, מבלי שהנאשם נתן את הדעת להשלכות העשויות להיות לחבטה בעוצמה קשה בפניה של בתו. כן ניתן משקל לנזק הקשה שנגרם לבתו, אשר הצריך ניתוח בעין, איבר רגיש במיוחד, לשם תיקון הנזק. לצד זה ניתן משקל גם לכך שמיד לאחר הפגיעה בבתו, לקח אותה הנאשם לקבלת טיפול רפואי, אך למרבה הצער, הרופא לא אבחן נכונה את חומרת הפגיעה (כפי שעולה מ-2/ג). כן נשקלה העובדה שהיה על הנאשם להבין את משמעות חומרת מעשיו ולהימנע מהם. דווקא אובדן השליטה מצדו, שהביא למעשה, הפך אותו לחמור. אפילו ראה הנאשם במעשיה של בתו משום התגרות, מצופה כי אדם מבוגר ישלוט במעשיו ויימנע מתגובה קשה, כפי שהגיב. בדומה, אפילו לא היה נגרם נזק חמור, היה מקום לראות את החומרה בעצם המעשה, הכרוך גם בפגיעה פיזית וגם בהשפלת בתו, אשר נעשה תוך ניצול כוחו של הנאשם לעומת בתו.

32. **קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום:** בהתאם לעיקרון ההלימה, בהתחשב במידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, שעליהם עמדנו וכן בהתחשב בנסיבות שבהן נעברה העבירה, מתחם העונש ההולם במקרה הנדון, שבו דובר במעשה יחיד, נע **בין מספר חודשי מאסר, לרבות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

33. **נסיבותיו של הנאשם שאינן קשורות במעשה העבירה:** במסגרת זו נשקלו בעיקר השיקולים הבאים: **ראשית**, הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירת אלימות במשפחה. לצד זה ניתן משקל גם לאורח חייו הנורמטיבי, להיותו אב לחמישה ילדים וכי אשתו עומדת ללדת את ילדם המשותף השני וכי עונש מאסר עלול להשליך לרעה על משפחתו ואף יפגע בפרנסת כל ילדיו, מאשתו הראשונה ומאשתו השנייה; **שנית**, מיד לאחר מעשה העבירה נחפז הנאשם לקחת את בתו לבדיקה רפואית ולטיפול; **שלישית**, הנאשם הכיר באחריותו למעשים, הביע צער וחרטה כנים, הודה בבית המשפט בשלב מוקדם וחזר והודה במעשים לפני שירות המבחן. הוא אף נרתם לתהליך טיפולי ארוך וממושך כדי לסור מדרכו הרעה והפוגעת. בהודאתו הוא אף חסך מביתו ומאשתו את הצורך להעיד לחובתו במסגרת ההליך הנדון, על כל הכרוך בכך, ואף חסך מזמנו של בית המשפט; **רביעית**, נשקל הנתק שנגרם בין הנאשם לבין ילדיו מאשתו הראשונה בעקבות האירוע הנדון ובעקבות מעצרו, על כל הקשיים הכרוכים בכך ולרבות הצער שהדבר מסב לנאשם, כפי שהביע זאת בפני קצין המבחן פעמים רבות, כמפורט לעיל; **חמישית**, ניתן משקל לכך שהנאשם היה עצור במשך כחודש וחצי (מיום 28.7.2019 עד יום 12.9.2019) וכי פרק זמן זה ינוכה מכל תקופת מאסר שתושט עליו. כמו כן, ניתן משקל לתקופה הממושכת שבה הוגבלה חירותו של הנאשם ויכולתו להתפרנס לנוכח מעצר הבית שבו היה נתון בבית הוריו אשתו, על כל הקשיים הכרוכים בכך. תחילה היה במעצר בית מלא במשך כתשעה חודשים (מיום 12.9.2019 עד יום 11.6.2020), ולאחר מכן במשך כעשרה חודשים וחצי (מיום 11.6.2020 ועד יום 27.4.2021), הורשה לצאת רק לעבודה. מעצר בית חלקי זה בוטל רק לפני כשבוע חודשים, אז הורשה לחזור אל ביתו.

34. **גזירת העונש המתאים לנאשם:** שקילת כל השיקולים שעליהם עמדנו, לרבות עמדת המאשימה וטענותיו של בא-כוח הנאשם, מוביל לכך שיש להעמיד את עונשו של הנאשם במחצית התחתונה של מתחם העונש, גם אם לא בתחתית מתחם העונש.

גם אלמלא מסקנה זו, אילו היה הנקבע מתחם עונש מחמיר יותר, היה מקום לחריגה לקולה ממתחם העונש, לנוכח שיקולי שיקום (על-פי סעיף 40ד בחוק). במשך תקופה ממושכת מאד, למעלה משנתיים, הנאשם מתמיד בתהליך טיפולי ושיקומי מטעם שירות המבחן, מקפיד להגיע אל כל המפגשים, משתף פעולה באופן מלא ועל-פי דיווחי מנחי הקבוצה שבה הוא משתתף, תהליך זה אמנם קידם אותו והביא לשינוי ניכר ומשמעותי בכל הנוגע להתנהלותו בהקשר של העבירה שעבר. הנאשם אף נכון להוסיף ולהתמיד בתהליך זה גם לאחר גזירת עונשו. מדובר אפוא, בנסיבות המצדיקות מתן משקל של ממש לתהליך הטיפולי והשיקומי שהנאשם עבר ועובר ומעוניין להוסיף ולהשתתף בו.

בנסיבות אלו, כדי לאפשר את המשך התהליך הטיפולי המבורך שבו משתתף הנאשם וכדי לצמצם ככל הניתן את הפגיעה הנוספת בפרנסת משפחתו, עונש המאסר שיושט על הנאשם יהיה בעבודות שירות. במסגרת קביעת משך עבודות השירות, נלקחה בחשבון התקופה שבה היה הנאשם במעצר (כחודש וחצי) וכן ניתן משקל לתקופה הממושכת שבה היה במעצר בית מלא ולאחר מכן במעצר בית חלקי, כמפורט לעיל.

כמו כן, לנוכח הדוחק הכלכלי שבו נתונה משפחת הנאשם, העובדה שהנאשם מפרנס משפחה גדולה, לרבות את ילדיו מנישואיו הקודמים ובהם בתו, הנפגעת בהליך הנדון והפגיעה האפשרית בפרנסת המשפחה לנוכח תקופת המאסר

בעבודות שירות, לא ראיתי לנכון לחייבו לשלם לה פיצויים.

גזר הדין - סיכום

35. לאחר שקילת כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם נגזרים העונשים הבאים:

א. מאסר בעבודות שירות למשך ארבעה חודשים וחצי. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 10.11.2021, הנאשם יעשה את עבודות השירות בסניף הדואר בקרית היובל, במשך חמישה ימים בשבוע, החל מיום 18.1.2022 ובהתאם להוראות האחראי.

ב. מאסר מותנה למשך שלושה חודשים. הנאשם יישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין עבירת אלימות מסוג פשע, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

ג. מאסר מותנה למשך חודש וחצי. הנאשם יישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין עבירת אלימות מסוג עוון, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

ד. צו מבחן למשך שנה החל ממועד גזר הדין.

צו המבחן ניתן לאחר שבהתאם לסעיף 3 בפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, הוסברה לנאשם משמעות הצו והוא הביע את נכונותו למלא אחר הוראותיו. כמו כן, בהתאם להוראה זו, הוא אף הוזהר כי אם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש.

36. המזכירות תמציא את גזר הדין אל שירות המבחן למבוגרים ואל הממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, כ"א בכסלו התשפ"ב, 25 בנובמבר 2021, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים, כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**